

Sygnatura akt I C 299/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 grudnia 2021 r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Marek Dziwiński

Protokolant: Joanna Pulkowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 8 grudnia 2021 r. w Kamiennej Górze

sprawy z powództwa (...) S.A. z siedzibą we W.

przeciwko B. (...) z siedzibą w R. Spółka (...) Oddział w Polsce

o zapłatę

I zasądza od strony pozwanej B. (...) z siedzibą w R. Spółka (...) Oddział w Polsce z siedzibą w W. na rzecz strony powodowej (...) S.A. z siedzibą we W. kwotę 2.085,20 zł (słownie złotych: dwa tysiące osiemdziesiąt pięć i 20/100) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 26.02.2021 do dnia zapłaty;

II dalej idące powództwo oddala;

III zasądza od strony pozwanej B. (...) z siedzibą w R. Spółka (...) Oddział w Polsce z siedzibą w W. na rzecz strony powodowej (...) S.A. z siedzibą we W. kwotę 1.117,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 900,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 299/21

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) S.A. z siedzibą we W. wniosła o zasądzenie od strony pozwanej B. (...) z siedzibą w R. Spółka (...) Oddział w Polsce kwoty 2 085,20 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie:

- od kwoty 492,00 zł od dnia 10.02.2021 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 1 593,20 zł od dnia 19.10.2020 r. do dnia zapłaty,

a także o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

W uzasadnieniu strona powodowa podała, że w dniu 20.09.2020 r. doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego uszkodzony został pojazd marki V. o numerze rejestracyjnym (...). Strona powodowa wyjaśniła, że strona pozwana przyjęła na siebie odpowiedzialność za sprawcę szkody i dokonała wypłaty odszkodowania w kwocie 1 353,23 zł. Strona powodowa podniosła, że w drodze umownej cesji nabyła wierzytelność z tytułu przedmiotowej szkody. Powodowa Spółka wskazała, że na dochodzoną kwotę roszczenia składają się: kwota 1 593,20 zł tytułem dopłaty do kosztów naprawy pojazdy oraz kwota 492 zł tytułem zwrotu kosztów wykonania prywatnej kalkulacji.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana B. (...) z siedzibą w R. Spółka (...) Oddział w Polsce wniosła o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu strona pozwana zakwestionowała zasadność zwrotu kosztów prywatnej ekspertyzy oraz dopłaty do odszkodowania za naprawę pojazdu. W ocenie strony pozwanej przyznana kwota na naprawę pojazdu pozwala na przywrócenie uszkodzonego pojazdu do stanu poprzedniego. Strona pozwana podniosła zarzut przyczynienia się powoda do zwiększenia rozmiarów szkody.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 20 września 2020 r. doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd marki V. o numerze rej. (...) należący do Ł. R. i B. R.. Pojazd sprawcy zdarzenia był w tym czasie objęty ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych u strony pozwanej. Pozwany zakład ubezpieczeń, na podstawie własnej kalkulacji, ustalił i wypłacił odszkodowanie z tytułu naprawy auta na kwotę 1 353,23 zł. Odszkodowanie to uwzględniła wynegocjowane przez stronę pozwaną 20 % rabat na części i 45% rabat na materiały lakiernicze. Strona pozwana zastosowała stawkę 55zł za roboczogodzinę naprawy.

(okoliczności bezsporne)

W dniu 20 stycznia 2021 roku strona powodowa nabyła wierzytelność z tytułu kosztów naprawy pojazdu w związku z przedmiotową szkodą.

Dowody: umowy przelewu wierzytelności wraz z załącznikami k.21-24, 29-32, zawiadomienie o cesji k. 28.

Strona powodowa zleciła Biuro (...) sp. z o.o. z siedzibą we W. wykonanie prywatnej ekspertyzy, z której wynikało, że koszt naprawienia przedmiotowego pojazdu wynosi 2 946,43 zł. Za wykonanie tej ekspertyzy Biuro (...) sp. z o.o. wystawiła fakturę VAT na kwotę 492 zł.

Dowody: kalkulacja naprawy k. 33-38, faktura VAT k. 39.

Strona powodowa w dniu 26 stycznia 2021 roku zgłosiła stronie pozwanej żądanie dopłaty do kwoty odszkodowania, w tym przedstawiła do rozliczenia fakturę za wykonanie prywatnej kalkulacji.

Dowody: przedsądowe wezwanie k. 16-17, mail z 26.01.2021 r. – płyta CD k. 64.

Sąd zważył, co następuje:

Ustalen statusu faktycznego dokonano w oparciu o okoliczności bezsporne (potwierdzone dokumentami z akt szkody) oraz w oparciu o dokumenty znajdujące się w aktach szkody. Bezsporne były m.in. fakty zaistnienia szkody w dniu 20.09.2020 r. oraz podmiotu odpowiedzialnego za jej naprawienie. Rozstrzygnięcie sporu wymagało ustalenia rzeczywistych kosztów naprawy oraz oceny zasadności zwrotu kosztów za wykonanie prywatnej kalkulacji.

W pierwszym rzędzie trzeba zauważyć, że strona pozwana ponosiła za sprawcę szkody odpowiedzialność gwarancyjną za jej naprawienie w związku z istnieniem umowy odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. Odpowiedzialność taką strona pozwana zresztą na siebie przyjęła dokonując wypłaty bezspornej sumy odszkodowania. Zgodnie z przepisem art. 822 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Pojęcie szkody nie zostało zdefiniowane ustawowo, przyjmuje się jednak, że szkodą jest każdy uszczerbek w prawnie chronionych dobrach, z którym to ustawa wiąże powstanie odpowiedzialności odszkodowawczej. Szkada majątkowa obejmuje rzeczywistą stratę (damnum emergens) oraz utracone korzyści (lucrum cessans). Według przepisu art. 363 § 1 k.c., naprawienie

szkody powinno nastąpić według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej.

Wnioskowany do przeprowadzenia przez stronę powodową dowód z opinii biegłego z zakresu techniki samochodowej należało pominąć z uwagi na to, iż postępowanie toczyło się z zastosowaniem przepisów o postępowaniu uproszczonym, a zebrane w sprawie dowody pozwalały na wyrokowanie z pominięciem tego dowodu. W myśl art. 505⁷ § 1 k.p.c. ilekroć ustalenie zasadności lub wysokości świadczenia powinno nastąpić przy zastosowaniu wiadomości specjalnych, od uznania sądu zależy powzięcie samodzielnej oceny opartej na rozważeniu wszystkich okoliczności sprawy albo zasięgnięcie opinii biegłego. Kalkulacja wykonana przez Biuro (...) pozwalała na określenie faktycznych kosztów naprawy pojazdu marki V. o nr. rej. (...) po szkodzie z 20.09.2020 r. W przeciwieństwie do kalkulacji strony pozwanej, nie zawierała ona rabatów na części i materiały lakiernicze, a także uwzględniała rzeczywiste stawki za usługi napraw na rynku lokalnym. Trzeba podnieść, że odmowy skorzystania z „oferty” naprawy w warsztatach współpracujących z ubezpieczycielem przez poszkodowanego nie można utożsamiać ze zwiększeniem rozmiarów szkody. To do poszkodowanego należy wybór warsztatu, w którym chce dokonać naprawy. Poszkodowany, jeśli nie chce, nie musi wcale dokonywać naprawy lub zrobić to „po kosztach” zaoszczędzając w ten sposób wypłacone pieniądze. Z orzeczniczego punktu widzenia istotne jest określenie rozmiarów szkody i orzeczenie jej kompensaty na zasadach przewidzianych w prawie cywilnym, nie zaś ustalanie ile faktycznie poszkodowany wydał na naprawę powypadkową. Trzeba także zauważyć, że możliwość skorzystania z rabatów oferowanych przez stronę pozwaną obwarowana jest dodatkowymi formalnościami. Poszkodowany chcąc skorzystać z takiej oferty musiałby zapoznawać się ze stosownymi regulacjami w tym przedmiocie, podejmować dodatkowe czynności. Poprzez narzucanie takiej oferty poszkodowanego pozbawia się prawa do dokonania naprawy w warsztacie, do którego ma zaufanie. Odnośnie zastosowanej przez stronę pozwaną stawki za roboczogodzinę naprawy tj. 55 zł należy stwierdzić, że jest ona rażąco zaniżona. W innych sprawach o odszkodowanie z tytułu OC biegli sędziwi, opierając się na raportach Rzecznika Ubezpieczonych, wskazywali na średnie stawki w regionie w wysokości 110 zł za roboczogodzinę naprawy. Stawka zaproponowana do rozliczenia przez stronę powodową – 105 zł była niższa niż średnia lokalna stawka za usługę warsztatowej naprawy. Należało wobec tego przyjąć, że koszty naprawy szkody w łącznej kwocie 2 946,43 zł były zasadne, a przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego – zbędne.

W tym miejscu trzeba odnieść się do prywatnej kalkulacji wykonanej na zlecenie strony powodowej. W ocenie sądu stronie powodowej przysługuje zwrot kosztów jej wykonania z przyczyn następujących. Przede wszystkim trzeba zauważyć, że powód, przedkładając fakturę Vat udowodnił obowiązek poniesienia tego kosztu. Okoliczność, że powód jest przedsiębiorcą nie może sama z siebie prowadzić do automatycznej konkluzji, że w ramach swojej działalności doskonale orientuje się na temat kosztów napraw powypadkowych. Skoro powód musi ponieść wydatek na opinię techniczną, a ta stanowiła wiarygodne dla niego i dla sądu źródło informacji o rozmiarach szkody, to dostrzegalny jest związek pomiędzy kosztami takiej opinii a samą szkodą. Dodatkowo trzeba podkreślić, że koszt wykonania prywatnej ekspertyzy nie był znaczny, nie przekraczał przewidywanego kosztu wykonania opinii sądowej. Należy również stwierdzić, że przyznana kwota odszkodowania była dwukrotnie zaniżona. Z tych przyczyn należało zasądzić zwrot kosztów za opinię.

O odsetkach od zasądzonych na rzecz strony powodowej kwot orzeczono na podstawie przepisu art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych. Powodowa Spółka w dniu 26 stycznia 2021 roku zgłosiła stronie pozwanej żądanie dopłaty do kwoty odszkodowania w związku z czym należało zasądzić odsetki od dnia 26.02.2021 r.

Jedynie w niewielkim zakresie powództwo o datę odsetek należało oddalić, o czym orzeczono w punkcie II sentencji wyroku.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 zd. 2 k.p.c., który stanowi, że sąd może wyłożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznaczącej części swego żądania albo gdy określenie należnej mu sumy zależało od wzajemnego obrachunku lub oceny sądu. Na koszty strony powodowej

składały się opłata sądowa – 200 zł oraz koszty zastępstwa procesowego wraz z opłatą skarbową od udzielonego pełnomocnictwa – 917 zł.